

Perfectie is een egotrip

ÉÉN DING, ALLE DINGEN:
BEWEEG DAAR TUSSENDOOR EN VERMENG JE ERMEE,
ZONDER ONDERSCHIED.

LEVEN IN DIT BESEF IS ZONDER ANGST ZIJN OVER NIET-VOLMAAKTHEID.

Waarom zou je bezorgd zijn over perfectie? Ook dat is een egoïstisch doel. Dit moet je heel diep begrijpen, want zelfs religieuze mensen proberen perfect te zijn. Maar wie ben jij om perfect te zijn? Alleen het geheel kan perfect zijn, jij kunt nooit perfect zijn. Hoe kun jij perfect zijn? Zelfs een Boeddha moet ziek worden, hij moet sterven. Jij kunt niet volmaakt zijn! Het eigenlijke doel van perfectie is een egotrip. Het geheel is al volmaakt, je hoeft je daar niet druk over te maken - en in het geheel ben jij ook volmaakt.

Twee woorden moet je begrijpen: het ene is perfectie, het andere is heelheid. Een echt religieus persoon is bezig met heelheid, nooit met perfectie, en een pseudo-religieus persoon is bezig met perfectie, nooit met heelheid.

Heelheid betekent: 'Ik ben niet, het geheel is'. En het is perfect, want hoe kan het ook anders? Er is geen vergelijking, er is niemand anders. Maar als je denkt in termen van perfectie, moraliteit, idealen, karakter, dan moet je perfect zijn, daar word je gek van.

Alle perfectionisten worden gek - dat is hun ultieme, uiteindelijke einde - want als een afzonderlijke eenheid blijf je onvolmaakt, je kunt niet volmaakt zijn. Hoe kun jij perfect zijn? Want je energie komt uit het geheel, ze gaat naar het geheel - jij bent niet. Een golf moet een golf blijven, hij kan de oceaan niet worden. En als hij het te hard probeert, zal hij gek worden. Daarom zie je in de wereld van de religie de meest egoïstische mensen, omdat ze overal perfect in willen zijn. Ze staan op perfectie. Ze kunnen niet ontspannen zijn, ze zullen altijd gespannen zijn. En altijd zal er iets mis zijn en zij moeten het rechtzetten - en ze zullen altijd benauwd blijven. Ga naar de gekkenhuizen, en je zult daar negentig procent perfectionisten vinden.

Een man van begrip blijft ontspannen. Dat betekent niet dat het hem niets kan schelen. Nee, hij bekommert zich er wel om, maar hij kent de beperkingen. Hij bekommert zich er wel om, maar hij weet dat hij slechts een deel is. Hij denkt nooit dat hij het geheel is, dus hij maakt zich nooit druk. Hij geniet van wat hij ook doet, goed wetend dat het onvolmaakt zal blijven, het kan niet perfect zijn. Maar hij geniet ervan, en door ervan te genieten, gebeurt elke mogelijke perfectie zonder dat hij zich druk maakt. Hij houdt ervan, goed wetend dat het niet het absolute zal zijn. Dat kan het niet zijn; iets zal onvolledig blijven, dat is de aard van de dingen.

Daarom hebben we in het Oosten altijd geloofd - en in iets heel waars geloofd - dat wanneer iemand volmaakt wordt, hij niet opnieuw geboren wordt, maar uit deze wereld verdwijnt. Hij moet wel, want in deze wereld is alleen imperfectie mogelijk. Hij past hier niet meer, hij is niet meer nodig, hij lost op in het geheel.

Zelfs een Boeddha blijft tot het laatste moment van zijn leven onvolmaakt, maar maakt zich daar niet druk over. Daarom hebben boeddhisten twee termen voor NIRVANA. De ultieme verlichting noemen ze MAHAPARINIRVANA, en verlichting noemen ze NIRVANA. NIRVANA betekent dat een boeddha in het lichaam is. Hij heeft verlichting bereikt, hij is een kenner geworden, maar hij is nog steeds in het lichaam, het lichaam van onvolmaaktheid. Hij is nog steeds in de wereld van onvolmaakte delen. Dit is NIRVANA, verlichting.

Wanneer hij dan het lichaam verlaat, wanneer hij gewoon verdwijnt in de ultieme leegte, is dat MAHAPARINIRVANA, dat is de grote verlichting. Nu verdwijnt onvolmaaktheid, nu is er geen individualiteit meer, nu is hij heel. Alleen het geheel kan volmaakt zijn. Nu kan Boeddha volmaakt zijn, want nu is hij opgelost in het geheel, is hij oceanisch.

Onthoud dit dus goed, want alle perfectionisme is een egoïstische inspanning, je gaat overal als een gek achteraan. Probeer het zo goed mogelijk te doen, maar maak je niet gek; doe het zo goed mogelijk en accepteer de beperking. De beperking zal er zijn, zelfs over je karakter, moraliteit, alles!

Zelfs een heilige moet een beetje ruimte geven aan de zondaar, want waar moet de zondaar naar toe? Dan is het wel mogelijk, negenennegentig procent een heilige, maar één procent van de zondaar zal er zijn. En andersom ook: je kunt voor negenennegentig procent een zondaar worden, maar één procent van de heilige zal er zijn. Dat moet wel zo zijn, want waar laat je de ander? Je kunt het tot het uiterste drijven, maar die ene procent van het andere zal er blijven. En als je er gek van wordt, zal dat niet helpen.

Een man van begrip accepteert beperkingen. Hij accepteert de mogelijkheden, dat wat mogelijk is. Hij kent het onmogelijke, hij probeert nooit het onmogelijke. Hij ontspant en geniet van het mogelijke. En hoe meer hij geniet, hoe meer perfectie er in zijn leven komt. Maar het is geen zorg meer, het is gracieus - en dit is het verschil.

Als je bij een echt religieuze man komt, zul je een gratie om hem heen voelen, moeiteloos. Hij heeft zichzelf niets aangedaan, hij heeft zich gewoon ontspannen in het ultieme, en je voelt de moeiteloosheid om hem heen.

Als je bij iemand komt die een perfectionist is, een pseudo-religieuze man, dan zal alles wat je ziet door de mens gemaakt zijn, zal er geen gratie zijn. Alles is uitgesproken, elke beweging berekend, sluw. Alles wat hij doet is een discipline, geen spontaniteit. Hij leeft in een code; zijn eigen code wordt zijn gevangenschap. Hij kan niet lachen, hij kan geen kind zijn, hij kan geen bloem zijn. Wat hij ook is, hij heeft er zoveel moeite voor gedaan dat alles gespannen is geraakt en verkeerd is gegaan. Het is geen spontane stroom.

En dit zou het criterium moeten zijn - als je naar een meester gaat, zou dit het criterium moeten zijn - dat hij een spontane stroom is. Alleen dan kan hij je helpen om zelf een spontane stroom te worden. Als hij een opgedrongen perfectionist is, zal hij je verlammen, zal hij je helemaal dood

maken. Hij zal je op allerlei manieren op je in hakken en tegen de tijd dat hij denkt dat je perfect bent, ben je dood.

Alleen een dood ding kan perfect zijn, een levend ding blijft onvolmaakt. Onthoud dit.

LEVEN IN DIT BESEF IS ZONDER ANGST ZIJN OVER NIET-VOLMAAKTHEID.

Je leeft gewoon! Je leeft totaal, je leeft volledig, en maakt je niet druk over de consequenties, wat er gebeurt.

LEVEN IN DIT BESEF...

En dit is geloof voor Sosan, en dit is ook geloof voor mij. Dit is vertrouwen.

Een perfectionist vertrouwt nooit omdat hij altijd op zoek is naar de fouten. Hij vertrouwt nooit iets. Zelfs als je hem een roos geeft, zal hij onmiddellijk de onvolmaaktheden vinden. Hij zal niet naar de roos kijken, maar naar de onvolkomenheden. Zijn oog is dat van de logica, niet van de liefde. Hij twijfelt altijd; hij kan niemand vertrouwen, omdat hij zichzelf niet kan vertrouwen.

Je gaat naar die zogenaamde heiligen van je - zij kunnen zichzelf niet vertrouwen. Ze zijn bang, want wat ze ook afgedwongen hebben IS afgedwongen, het is niet natuurlijk, en ze weten dat als ze verslappen dat het dan fout zal gaan. Als er een mooie vrouw bij een heilige komt, kun je zien dat hij zenuwachtig is geworden, ongemakkelijk. Misschien niet aan de oppervlakte, maar als je goed kijkt kun je het voelen, want hij heeft BRAHMACHARYA, het celibaat, afgedwongen en die vrouw is een gevaar. Hij kan deze vrouw niet toestaan lang te blijven, want dan komt zijn eigen wantrouwen over zichzelf naar boven.

Een man die zijn eigen levensenergie niet vertrouwt, kan niemand vertrouwen. Hij is een vijand van de mens, een gifmenger. En gifmengers zijn heel welbespraakt - dat moeten ze wel, want ze moeten argumenteren om zichzelf te verdedigen, en ze moeten op hun eigen mind kunnen rekenen. En deze gifmengers hebben zoveel schade aangericht, de hele mensheid zo verwond, dat je onmogelijk kunt bedenken hoe de mensheid hier uit kan komen. Ze hebben alles vergiftigd: 'Dit is slecht, dat is slecht, dit is zonde, dat is schuld.' En ze hebben zo'n puinhoop om je heen gecreëerd dat je je schuldig zult voelen, wat je ook doet. Als je niet iets doet, zul je je schuldig voelen vanwege de natuur.

Als je liefhebt ben je gevallen; als je niet liefhebt blijf je een diepe drang voelen om lief te hebben. Het komt uit de natuur, er is niets mis mee. Het is net zo natuurlijk als honger en dorst, en net zo mooi als honger en dorst. Maar jullie heiligen willen dat jullie alleen maar plastic mensen zijn - geen honger, geen dorst, geen liefde - dan zijn jullie perfect.

Als jullie hele mechanisme van plastic is, dan zal het gemakkelijk zijn. En wetenschappers ZIJN in die richting aan het denken, om het hele mechanisme van plastic te maken. Dan heb je geen voedsel nodig, geen liefde, helemaal niets. Je wordt een machine, je bent een robot. Als er een keer iets fout gaat, kun je naar de werkplaats worden gestuurd. En elke dag kun je naar het benzinstation gaan, waar ze wat benzine in je kunnen gieten om alles is in orde te maken. Dan ben je een perfectionist, dan ben je perfect.

Maar zoals het leven is, is het leven delicaat; het is geen plastic, het is heel delicaat. Je hebt geen draden, je hebt zenuwen. En de balans is altijd in beweging. Niets is zeker en alles smelt en versmelt met elkaar. Daarom leef je.

Een man van begrip maakt zich niet druk, hij is niet bezorgd over niet-perfectie. Hij denkt helemaal niet in termen van perfectie; hij leeft alleen het moment zo volledig mogelijk, zo totaal mogelijk. En hoe totaler hij leeft, hoe meer hij in staat is om het te leven.

Er komt een dag... dat hij eenvoudigweg leeft zonder idealen op te dringen, zonder concepten te bedenken, zonder regels en voorschriften over zijn leven te maken. Hij leeft gewoon en geniet en is verrukt.

IN DIT BESEF TE LEVEN IS DE WEG NAAR NON-DUALITEIT...

En dit is geloof.

WANT HET NON-DUALE IS ÉÉN MET DE VERTROUWENDE MIND.

En als je diep van binnen een vertrouwende mind hebt, zal het non-duale voor je neus staan. Als je diep van binnen twijfels hebt, dan zullen daar theorieën, gedachten, woorden, filosofieën, doctrines zijn, en zul je volledig blind zijn voor wat voor je neus staat. Je zult het nabije niet kunnen zien, je zult alleen aan het verre kunnen denken. Binnen vertrouwen, buiten werkelijkheid; binnen vertrouwen, buiten waarheid. Vertrouwen en waarheid ontmoeten elkaar, en er is geen andere ontmoeting...

... WANT HET NON-DUALE IS ÉÉN MET DE VERTROUWENDE MIND.

WOORDEN!

VOORBIJ TAAL IS DE WEG,
WANT DAARIN IS ER GEEN GISTEREN,
GEEN MORGEN, GEEN VANDAAG.

Tenslotte: Sosan zegt dat taal mogelijk is als tijd dat is. Taal is van dezelfde gestalt als tijd. Daarom heeft taal drie tijden: verleden, heden, toekomst - net als tijd: verleden, heden, toekomst. Taal is tijd, verdeeld in dezelfde categorieën als tijd. En het leven is daar voorbij. Het leven is niet verleden. Waar is er verleden? Dat kun je nergens vinden.

Ik heb eens gehoord van een voorval: Een man kwam kijken in een groot museum. De man was erg rijk, dus kreeg hij de beste gids mee. De man keek naar een hoofd en vroeg: 'Wie is dit?' De gids wist het echt niet, dus zei hij: 'Dat is het hoofd van Napoleon.' Toen kwamen ze bij een klein hoofd, en weer vroeg de man ernaar. De gids was zo opgewonden door deze rijke man, zo bang, dat hij helemaal in de war raakte en zei: 'Dit is ook het hoofd van Napoleon.' Dus zei de rijke man: 'Hoe bedoel je? Twee hoofden?' Toen zat de gids in de problemen en moest hij wel met een antwoord komen. Dus zei hij: 'Ja, dit is zijn hoofd als kind en dat is zijn hoofd als oude man.'

Als het verleden bestaat, dan zal er een hoofd als kind zijn, dan zullen er vele hoofden zijn; wanneer je sterft zul je miljoenen hoofden achterlaten. Maar je laat maar één hoofd achter, niet miljoenen hoofden. Verleden verdwijnt; verleden is nergens, alleen in het geheugen. Waar is de toekomst? De toekomst is nergens, alleen in de verbeelding. Verleden is dat wat nu niet is en toekomst is dat wat nog niet is. Daarom hebben mystici altijd gezegd: Alleen het heden is. Maar Sosan gaat een stap verder en zegt:

GEEN GISTEREN
GEEN MORGEN
GEEN VANDAAG.

Zelfs het heden is niet. Wat bedoelt hij? Omdat - hij heeft gelijk, absoluut gelijk - als er geen verleden en geen toekomst is, hoe kan het heden dan bestaan? Omdat het heden alleen bestaat tussen verleden en toekomst.

Wat is het heden? Een overgang. Vanuit het verleden beweeg je je naar de toekomst; in die beweging, slechts voor een enkel moment, is het heden. Wat is het heden? Het is slechts een doorgang van het verleden naar de toekomst, het is een deur van deze kamer naar die kamer.

Maar als noch deze kamer, noch die bestaat, hoe kan de deur dan bestaan? Die is een brug tussen verleden en toekomst. En als beide oevers niet bestaan, hoe kan de brug dan bestaan?

Sosan heeft gelijk. Sosan zegt noch verleden noch toekomst noch heden. Hij zegt dat er geen tijd is. En de hele taal is afhankelijk van tijd - verleden, toekomst, heden. Taal is een creatie van de mind, tijd is ook een creatie van de mind.

Wanneer je de taal laat vallen, verdwijnt de tijd. Wanneer je het denken laat vallen, is er geen verleden, geen heden, geen toekomst. Je gaat voorbij de tijd, er is geen tijd. Wanneer er geen tijd is, is er eeuwigheid. Wanneer er geen tijd is, ben je naar de wereld van het eeuwige gegaan. De waarheid is eeuwig. En alles wat je hebt zijn tijdelijke reflecties van de waarheid.

Het is net zoiets als: een maan is aan de hemel gerezen, het is een vollemaansnacht, en je kijkt diep in het meer en de maan is er. Deze maan is alles wat je hebt - de maan in het meer. De mind spiegelt; alle waarheden die je hebt worden gespiegeld door de mind, het zijn reflecties.

Wat zegt Sosan? Sosan zegt: 'Vergeet dit meer! want dit is een spiegel. Kijk verder, alleen dan zul je de echte maan kunnen zien - en die is er wel.'

Maar je bent te veel geïdentificeerd met het meer, met de spiegelende mind. Laat de mind vallen en plotseling past alles wat je miste, gebeurt alles wat je zocht, is alles er wat je altijd hebt gedroomd en gewenst. Alles is vervuld.

Osho: Hsin Hsin Ming - The Book of Nothing #10.